

»Ein ríkdómur at verða brúktur«

Hin 7. juli vóru 50 ár síðani ytrimissiónsringurin D.M.S. varð stovnaður í Havn av frgv. Henriette Hansen, K.F.U.K. skrivara. Dagurin varð hildin við guðstænastu í Havnar kirkju, har formaðurin fyrri D.M.S. ringunum í Føroyum prædikaði, aftaná var samkoma á K.F.U.K., har ringurin hevur heima.

Frammanundan hevði verið kvinnustevna í samband við 50-ára dagin, henda varð eisini hildin á K.F.U.K., Høvuðstalarari á hesi stevnu var fru Inge Tranholm-Mikkelsen, f. Jepsen, ið hevur verið ytrimissiónstrúboðari úti í Aden, send av D.M.S. ringunum í Føroyum. Frú Tranholm Mikkelsen er fyrsti ytrimissiónstrúboðari, ið er vígd í Føroyum, og tá hetta fór fram í Havnar kirkju, valdu vit hesa til frú Tranholm Mikkelsen at hava guðstænastu í, og kom hon sostatt at verða fyrsti kvinnuligi prestur, ið prædikaði í okkara gomlu kirkju.

D.M.S. ringurin í Havn hevur sínar fundir á K.F.U.K. seinasta hósdag í hvørjum mánaða kl. 15,30., Øll eru vælkomnir í henda ring.

Hvussu kom tú í samband við Føroyar?

— Tað liggur langt afturi í tíðini. Vit kunna gott nevna tað ein familíusíð. Abbi mín, Jens Peter Jepsen Høgild plagdi at halda møtir í Føroyum fyrri Blá Kross. Tað hoyrir uppi mini fyrstu barndómsminni at hoyra hann siga frá um ferðir sínar. Eg minnist t.d., at hann kom við tí fyrsta hestavagninum til Mykinesar. Eftir abba fór pápi mín til Føroyar, líka-leiðis fyrri Blá Kross. Sjálf var eg fyrstu ferð í Føroyum í 1955 á eini ferð fyrri Det Danske Missionselskab. Tá var eg skrivari í felagnum.

Og so fórst tú út sum trúboðari?

— Ja, eg fór longu, tá eg var 17 ár. Tá stóð tað klárt fyrri mær, at tað var tað, eg skuldi verða. Eg var í gartnaralæru, men tey høvdu ikki brúk fyrri gartnarum í missiónini, so eg fór á læraraskúla í staðin og fekk har lærarapróg. Áðrenn eg fór út at ferðast, var eg eitt ár í Onglandi og síðan eitt ár í Cairo fyrri at læra at tosa arabiskt.

Tað eru helst mong, ið minnst tað hátíðarligu guðstænastuna í Havnar Kirkju, tá tú bleiv vígd til trúboðara og send til Suður-Arabia. Hvussu ber tað

til, at tú bleiv vígd her í Havn?

— Meðan eg var í Onglandi, varð eg spurð, um eg kundi hugsað mær at blivi knýtt at Føroyum. Tað segði eg við gleði ja til, men segði so eisini, at eg vildi verða vígd í Føroyum. Hetta hendi 17. august 1955. Eg gloymi aldri tað hátíðarliga kveldið í kirkjuni og veitsluna í KFUM aftaná.

Kanst tú siga eitt sindur um arbeiði titt sum trúboðari?

Eg var 10 ár í Aden í Suður-Arabia. Fyrst arbeiði eg við ein gentuskúla, har eg undirvísti arabiskum gentum í arab-

iskum máli. Eg royndi eisini at vera »mannfólkatrúboðari«, av tí at vit ongarnar høvdu. Eg mátti eisini standa í bókhandlinum har á staðnum. Tað størsta upplivsi í Aden var at siggja eina meingheit bliva til. Hin Suður-arabiska kirkjan varð stovnað í 1961.

Fólkin í meingheitini vóru ógvuliga ymisk. Eg hugsi um fiskahandlaran Beihani, sum bleiv prestur í kirkjuni, og Arif. Tað kostaði honum nærum livið at bliva kristin. Egni pápi hansara sendi leigumordarar til Aden fyrri at myrða hann. Hann varð álopinn kveldið fyrri döpín hjá sær, men hann yvirlivdi. Hóast hetta upplivsið stóð hann fast við, at hann skuldi doyast. Tá eg hugsi um Jesu-líknisið um mannin, sum offraði alt fyrri at fáa fatur á tí dýru perluni, hugsi eg altíð um Arif. Fyri honum var tað at vera kristin meira vert enn alt annað, sjálvt livið.

Tú æt Inge Jepsen, áðrenn tú fór sum trúboðari, og nú eitur tú Tranholm-Mikkelsen. Hvussu ber hetta til?

— Stutt eftir, at eg var komin til Aden kom ein prestur út til okkum. Við bæði kendust áðrenn, tí vit høvdu skrivað brøv til hvørt annað í 7 ár. Tað tók so ikki langa tíð hjá okkum at bliva samd um at halda brúdleyp. Í 1964 vóru vit bæði heruppi í Føroyum við soni okkara Jeppe. Hann var so fjórða ættarliðið her í Føroyum.

Hvi blivu tað bert 10 ár í Aden?

— Vit høvdu roknað



Familjan Tranholm-Mikkelsen avmyndað uttanfyri prestagarðin í Danmark.

við, at vit skuldu verða í Aden nokur ár enn, men tá so eitt politiskt stríð var við at taka seg upp, máttu vit fara haðani. Hetta var í endanum á hjálandatíðini hjá Onglandi, og tað var stór mótstøða móti eingilsmonnum. Øll hvít blivu roknað fyrri eingilsmonnum. Tað síðstu tíðina, eg var har, kundi ein rokna við at verða skotin niður úti á gotuni ella fáa eina hondgranat tveitta eftir sær. Tá teir brendu kirkju okkara, rýmdu vit. Arbeiði okkara var ógjørligt, tí tað var vandamikið fyrri ein arabara at hava við okkum at gera. Vit vórðu ákærð fyrri at vera njóns-arar hjá eingilsmonnum.

Hvussu eru viðurskiftini har nú?

— Vit hava ógvuliga lítið samband við vinir okkara har. Stýrið er marxistiskt, tí arabarar vundu sær eystureftir, tá teir høvdu fingið sjálfstýri. Vit vita, at Aden er ógvuliga fátækt, og at tann litla meingheitin, vit høvdu har, hevur tað ringt. T.d. hava tey einki stað, har tey kunna savnast saman til guðstænastu. Men hóast alt, hetta eru so nógv, sum eru vorðin kristnað, síðani vit fóru haðani. Tey eru øll blivin doypt av Beihani. Men tey síðstu tíðindini, vit finga haðani, vóru nakað keðilig. Beihani er sjúkur, læmmaður.

Hvat heldur tú vera tað mest umráðandi í trúboðaravirkseminum?

— At byta tey goðu tíðindini saman við øðrum, og at vit eru goðtikin av Guði.

Hvussu er tilveran hjá tykkum, nú tit eru flutt aftur til Danmarkar?

Maður mín var sóknar-

prestur í Sønderholm sunnan fyrri Ålborg, har vit búðu til 1972, tá vit fluttu norðurum til Vesterr-Hassing. Í 1971 bleiv eg sjálf goðkend sum prestur eftir at hava verið til eina roynd. Men eftirsum eg sat í stýrinum í DMS sum leikmaður, biðaði eg til 1975 til at verða vígd. Eg var í fyrstani hjálparprestur hjá manni mínum, og tey síðstu árin var eg hjálparprestur í Hjalderup. Tá sóknarpresturin har doyði, bleiv eg fyrils prestur til embættið aftur varð sett. Eg haldi, at tað besta starvið, ein kann hava, er at vera prestur, tí ein hevur so nógvir møguleikar at byta eina góða tíðindi saman við øðrum, sum eg fyrr havi sagt. Eg siggi starvið, sum eg nú havi, sum eitt framhald av tí, vit høvdu í Aden.

Hevur tað verið boð eftir tykkum nógv staðni?

— Ja, bæði í ungdoms-arbeiði og í trúboðarligum sambandi. Eg kann nevna, at eg í fjør skuldi eina ferð til Indiu fyrri FDF/PPF, hvørs trúboðaravirksemi er í.

Eg eri eisini komin uppi politikk. Eg eri fólkalingsvalevni hjá Kristelig Folkeparti í Frederikshavn umráðnum.

Er nokur tíð til familjulív?

— Ein má jú royna at gera so mikið sum møgult, bæði úti og heima. Vit búgva á einum stórum prestagarði við 4 børnum og einum stórum urtagarði. Men tá ein einaferð hevur valt eitt yrki sum okkara, má ein vera fyrreikaður uppá, at tað ikki verður nógv tíð til heimalívið.

Men er tað ikki ein ríkdómur at verða nýttur?

Mentunnarvikan — gott tiltak

Næsta mentunnarvika í Føroyum, vónar Vilhelm Johannesen, býráðslimur

Tey trý umboðini frá Klaksvíkar býráð, sum hava lutikið á mentunnarvikuni í Odense, eru júst komin heim aftur. Tey vóru býráðslimirnir Odd-

bjørg Sólbjørg, Vilhelm Johannesen og Jógvan Clementsen, býráðsskrivari.

Mentunnarvikan í Odense var lögð annarleiðis til

rættis enn tann í fjør, sum var í Kópavági í Íslandi. Í ár vóru serliga fyra evni umrødd. Norðurlendskt samarbeiði um leirskúlar, har skúlamaður úr Odense helt innleiðandi fyrilestur-in, samarbeiði millum í-tróttafeløg úr øllum Norð-anlondum. Her helt í-tróttakonsulenturin úr Odense fyrilestur. Triðja evni var samarbeiði við víkjandi frittíðarfeløgum og seinasta evni var norðurlendskt samarbeiði innan tónleik og list.

Eftir teir innleiðandi fyrilestrarar varð arbeiði víðari í bólkum. Yvirliit var gjørt yvir feløg og stovnar í øllum býunum, sum vóru við á stevnuni,

soleiðis at tað ber til hjá hvørjum býi sær at koma í samband við rætta viðkomandi í øðrum landi.

Eisini var semja um, at hvør umboðsnevnd skuldi mæla býráði sínum til at seta pengar av til at kunna fremja tilik samarbeiði, serliga til ferðaútreiðslur.

Vilhelm Johannesen sigur, at teir vildu kundu hugsað sær, at næsta stevnan varð hildin í Føroyum, og verður tað helst til tað, um býráðið tekur undir við tankanum.



Er nakað á vási, sum tú vilt hava í bløðini, so ring — vit eru til reiðar.

Telefon okkara er 11820.

Seksæringur til sølu

Vegna keyp av størri báti er ein seksæringur til sølu fyrri 70.000 kr. Báturin hevur 24 hk. Marna diesel maskinu, telefon og ekkolodd.

Nærri við at ringja

tlf. 51012